

7. Client Services in International Education Standards and Assessment [Електронний ресурс]. – 2005. – Режим доступу до ресурсу: <http://www.air.org/resource/client-services-international-education-standards-and-assessment>.
8. Kelso C. The Importance of Physical Education [Електронний ресурс] / Charlotte Kelso. – 2016. – Режим доступу до ресурсу: <http://www.veanea.org/home/1000.htm>.
9. Oxford R. L. Cooperative learning, collaborative learning, and interaction: Three communicative strands in language classroom / R. L. Oxford // The Modern Language Journal. – 1997. – Vol. 81. – No. 4. – P. 443–456.
10. Savignon S. Communicative Competence: Theory and Classroom Practice / S. Savignon // Second Edition. – New York, N-Y : McGrawHill, 1997. – 245 p.
11. The benefits of Professional Education [Електронний ресурс]. – 2015. – Режим доступу до ресурсу: <https://www.edx.org/professional-education>.

Сливка Є., Шиян О.

Львівський державний університет фізичної культури імені Івана Боберського, м. Львів

З ДОСВІДУ ВПРОВАДЖЕННЯ ШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ З ПИТАНЬ ЗДОРОВ'Я У США

Анотація. У статті підтверджено актуальність впливу освіти на стан здоров'я школярів, наведено дані світових наукових досліджень щодо впливу освіти з питань здоров'я у цьому процесі. Проаналізовано досвід впровадження освіти з питань здоров'я у США. Окреслено шляхи оптимізації та інтенсифікації зазначеного процесу в Україні.

Ключові слова: школярі, освіта з питань здоров'я, оптимізація, інтенсифікація, світовий досвід, США.

Аннотация. Сливка Евгения, Шиян Елена. Из опыта осуществления школьного образования по вопросам здоровья в США. В статье подтверждена актуальность влияния образования на состояние здоровья школьников, приведены данные мировых научных исследований о влиянии образования по вопросам здоровья в этом процессе. Проанализирован опыт внедрения образования по вопросам здоровья в США. Определены пути оптимизации и интенсификации указанного процесса в Украине.

Ключевые слова: школьники, образование по вопросам здоровья, оптимизация, интенсификация, мировой опыт, США.

Abstract. Slyvka Yevheniya, Shyyan Olena. From the experience of implementation school health education in USA. The process of reformation that occurs today in the Ukrainian educational space provides updating of its contents through the introduction of the concept of "New Ukrainian School" through the development of new standards and writing new programs based on competency approach. Through research, analysis and the establishment of regional and general patterns and trends of the educational experience of various countries in the implementation of health education, we can predict their possible expression in the educational space of Ukraine and identify ways to transfer it to the plane of our country. The aim of our research is a to analyze the experience of implementing health education in the schools of United States. The object of our study is defined education in the schools of United States. The subject of research - experience of implementing health education. In article is confirmed the relevance impact of education on the health of schoolchildren. Analyses of the researches has shown that school health education has a significant impact on reducing the manifestations of unhealthy behaviors of children and adolescents, such as tobacco use, unhealthy eating habits, physical inactivity, alcohol and drug abuse, inability to manage stress, risk of injury and violence. Despite a number of positive achievements in the implementation of school health education in Ukraine, we consider necessary to carry out its intensification and optimization based on analysis of the positive experience of international practices, including the US experience. Optimizing and intensification of health education we see in: health promotion at all levels and in all areas of public administration; increasing of health education ranking in the curriculum; enhance the role of the teacher of physical education in the implementation of health education, including bringing them to the teaching of health basics, etc.

Keywords: students, health education, optimization, intensification, international experience, USA.

Процес реформування, що відбувається на сьогодні в українському освітньому просторі передбачає оновлення його змісту через впровадження концепції «Нова українська школа» на основі розробки нових стандартів та написання нових програм на засадах компетентнісного підходу. **Метою** нашого дослідження є здійснення аналізу досвіду впровадження навчання здоров'ю у США в умовах сучасної школи. **Об'єктом** нашого дослідження визначено шкільну освіту з питань здоров'я США. **Предметом** дослідження – досвід реалізації освіти з питань здоров'я. Для вирішення поставлених завдань використовувалися провідні **методи педагогічних досліджень**: 1) аналіз офіційних документів, до яких відносять: - державні документи, що регламентують освітні права громадян та обов'язки держави; - документи та матеріали громадських, професійних, політичних організацій у сфері освіти; - матеріали форумів міністрів освіти регіонів; - документи ООН, ЮНЕСКО, ЮНІСЕФ та інших світових організацій у сфері освіти; - всі види шкільної документації; 2) аналіз статистичних даних (важливий як кількісний, так і якісний аналіз); 3) аналіз науково-педагогічних джерел.

Постановка проблеми. Основою ефективної освітньої системи за даними ВООЗ, є впевненість у тому, що діти є здоровими і мають можливість навчатися. На сьогодні, найбільш сприятливою структурою, яка забезпечує процес надання освітньої послуги, яка, окрім своєї основної функції, ще й впливає на процес формування та підтримки (збереження) здоров'я дітей, залишається школа. Перш за все, тому, що вона забезпечує масовість, системність та систематичність вказаного процесу, а також має вплив на формування і зміну світогляду та поведінки школярів. Дослідження The American Cancer

Society, the American Diabetes Association та the American Heart Association [3] показали, що шкільна освіта з питань здоров'я має істотний вплив на зменшення проявів нездорової поведінки дітей та підлітків, таких як: вживання тютюну, нездорове харчування, відсутність фізичної активності, вживання наркотиків і алкоголю, невміння керувати стресом, ризик травматизму і насильства. Оскільки ці моделі поведінки піддаються змінам, якісна освіта з питань здоров'я, що здійснюється кваліфікованими та компетентними фахівцями забезпечує найкращу можливість для промоції здорової поведінки серед дітей і підлітків. Окрім того, дослідження, що проводились серед школярів, підтвердили важливість промоції здоров'я в школі і як можливості покращити здоров'я учнів, і як можливості досягти позитивних результатів у навчанні [8].

В Україні процес формування освіти з питань здоров'я як складової частини всієї шкільної освітньої програми був та продовжує бути болісно повільним процесом. Зазначена ситуація склалася через присвоєння даній галузі ролі "спадкоємиці" валеологічної освітньої кризи, що виникла в зв'язку з неоднозначним розумінням її сутності.

Посилюється проблема сприйняттям даної освіти як дисциплінарної освітньої форми, для якої в даний час відведене другорядне місце в навчальній програмі через її перенавантаження, викликаного вимогами сьогодення. Погоджуємось із думкою Meirieu про те, що: "сьогодні школи розриваються між декількома суперечливими функціями: удосконаленням класичних систем навчання та впровадженням нових технологій; передачі традиційних знань і адекватного сприйняття ситуацій сучасного життя; внесенням нововведень і, в той же час, забезпеченням цілісності загальної освітньої бази; допомогою учням у досягненні успіху у навчанні та підготовкою їх до життя у суспільстві; забезпеченням навчання екологічної обізнаності та безпеки на дорозі; забезпеченням освіти з питань здоров'я, профілактики СНІДу, інформуванням про шкodu наркоманії та багато ін." [9]. Безумовно, вимоги до шкільної освітньої системи суттєво змінилися, у порівнянні із тими, що ставилися декілька десятиліть тому, як і змінилися проблеми зі здоров'ям, з якими стикаються молоді люди сьогодні (Carolyn Fisher, Pete Hunt, Laura Kann, Lloyd Kolbe, Beth Patterson, Howell Wechsler) [5].

Досягнення в галузі розробки лікарських засобів та вакцин в значній мірі зменшили кількість захворювань, інвалідності та смертності серед дітей, і на сьогодні питання збереження здоров'я дітей та підлітків в більшості пов'язані із вибором та сприйняттям їх здорової поведінки.

Актуальність нашого дослідження визначаємо з урахуванням нагальних потреб і перспектив розбудови української освіти в контексті європейського і світового освітніх просторів. Суперечності розвитку освіти з питань здоров'я обґрунтовуємо як передумову і рушій одержання нових знань та інформації, необхідних для поступу вітчизняної педагогічної науки й практики. Тобто, через вивчення, аналіз та встановлення регіональних та загальних закономірностей і тенденцій розвитку педагогічного досвіду різних країн у впровадженні освіти з питань здоров'я, ми зможемо спрогнозувати можливості їх вияву в освітньому просторі України та визначити шляхи перенесення його у площину нашої країни.

Аналіз останніх досліджень та публікацій показує, що питання компаративних досліджень у педагогіці, а саме особливості діяльності систем середньої освіти розвинених країн, пріоритетні напрями їх розвитку та провідні тенденції реформування стали предметом дослідження відомих українських дослідників, серед яких: Н. Абашкіна, Н. Авшенюк, К. Гаращук, Г. Єгоров, В. Жуковський, С. Клепко, Н. Лавриченко, О. Локшина, В. Папіжук, О. Сухомлинська та ін. Модернізація педагогічної освіти в європейському та євроатлантичному освітньому просторі висвітлена у доробках таких науковців як: Н. Авшенюк, В. Кудін, О. Огієнко, Н. Постригач, Л. Пуховська та ін. У контексті нашого дослідження значний інтерес становлять праці українських компаративістів, що стосуються окремих аспектів освітнього процесу, зокрема освіти з питань здоров'я (Лозинський В., Бабенко В., Аксьонова О., та ін.), її теоретико-методологічного наповнення та практичного впровадження (О. Шیان, В. Кременя, М. Гриньової, С. Страшка, Т. Воронцової, В. Пономаренко, А. Магльованого), а також системи фізичного виховання (Вільчковський Е., Круцевич Т., Лабскір В., Сергієнко Л., Віндюк О., Турчик І. та ін.) як здоров'яформувального, - збережного та -підтримувального чинників у вітчизняній системі освіти, що виходить на світовий рівень та вимагає його здійснення у контексті всебічної інтеграції України в міжнародну систему освіти.

Виклад основного матеріалу. Аналізуючи впровадження шкільної освіти з питань здоров'я, бачимо, що у навчальних планах різних країн вона представлена у вигляді програм, проектів, спецкурсів, інтегрована у всі предмети і доволі рідко у вигляді окремих дисциплін (табл. 1). У Фінляндії як і в США, освіта з питань здоров'я впроваджується у вигляді окремої дисципліни "Health education", як і в Україні – "Основи здоров'я", що вважаємо позитивним досвідом з боку нашої держави. У решти країн освіта з питань здоров'я розглядається через призму фізичного виховання (Австралія, Нова Зеландія, Канада та ін.), добробуту (Тасманія, Шотландія та ін.) чи соціальної освіти та економіки (Англія та ін.)

Міжнародна підтримка у підвищенні рівня здоров'я дітей через освіту здійснюється за підтримки таких світових організацій як: ВООЗ, ЮНІСЕФ, ЮНЕСКО та Світового банку. Так, у 2000 р. на Міжнародному освітньому форумі в Дакарі, за ініціативи зазначених організацій, було прийняте рішення про співпрацю у напрямку промоції впровадження ефективних шкільних програм з підвищення рівня здоров'я школярів. Глобальна ініціатива для базової освіти - Освіта для всіх (EFA – Education For All) – включає декілька програм.

Однією з них є програма, під назвою FRESH (Focusing Resources on Effective School Health), що складається з компонентів: провадження шкільної політики через призму здоров'я учнів; забезпечення чистою питною водою та санітарно-гігієнічними умовами середовища, в якому відбувається навчання; освіта з питань здоров'я на основі розвитку життєвих навичок; забезпечення послугами для підтримки здоров'я та ведення здорового способу життя школярів (якісного харчування та ін.). Ще однією програмою, впровадженою більше ніж в 40 країнах Європи, і в Україні зокрема, є Школа сприяння здоров'ю (HPS – Health Promoting School), а також Школа дружня до дитини (CFS – Child Friendly School). (див. Табл.1.)

Таблиця 1

Приклади впровадження освіти з питань здоров'я у шкільну програму деяких країн світу

Країна	Дисципліна	Характеристика освіти
Австралія	Здоров'я та фізична культура	Освіта базується на ґрунтовних наукових досягненнях фізіології, біомеханіки та психології, метою якої є усвідомлення учнями здорового, безпечного та активного вибору життєвої позиції, а також розуміння того, наскільки здоров'я, безпека та фізична активність їх особисто та людей, що їх оточують, можуть змінювати їх життя.
Тасманія	Здоров'я та добробут	Активує учнів до кращого розуміння впливу факторів на стан їх благополуччя, інших людей та суспільства загалом. Учні досліджують сутність поняття здоров'я та добробуту. Навички здоров'я та добробуту формуються на засадах концепцій відповідно до зростання та розвитку школярів. Беруть активну участь у широкому спектрі заходів, пов'язаних із питаннями формування та підтримки здоров'я. Учні отримують відповідні розуміння, знання, навички та ставлення, формуючи з дитинства основу для активного добробуту у майбутньому.
Нова Зеландія	Здоров'я та фізична культура	Через навчання та усвідомлення важливості феномену здоров'я, учні відображають навички ведення здорового способу життя та промоції здоров'я. Особлива увага приділяється питанню розвитку відповідальності у школярів за власне здоров'я, оскільки дитина, із сформованим відчуттям відповідальності, у майбутньому може зробити певний вклад у формування здоров'я, людей, що її оточують.
Шотландія	Здоров'я та добробут	Навчання здоров'ю та добробуту забезпечує школярів розвитком знань, розуміння, навичок, можливостей та ставлень, необхідних для їх психічного, соціального та фізичного добробуту сьогодні та у майбутньому через: прийняття обґрунтованих рішень, набутий власний досвід (як позитивний, так і негативний), застосування навичок психічного, фізичного та соціального здоров'я для сприйняття здорового способу життя.
Фінляндія	Освіта з питань здоров'я	Основною метою освіти є зростання школярів через особисту та культурну ідентифікацію, медіа грамотність, активну громадянську позицію, підприємництво, відповідальність за навколишнє середовище, добробут та стабільність у майбутньому, а також через розуміння критерій життя крізь призму фізичного, психічного та соціального розвитку.
Англія	Особиста, соціальна освіта з питань здоров'я та економіки	Є обов'язковою складовою навчальної програми, що впроваджується у різних формах з метою допомогти дітям та молоді розкритися як особистостям та членам сімейної, соціальної та економічної громади через знання, розуміння, ставлення і практичні навички ведення безпечного, продуктивного, відповідального та здорового способу життя.
Канада	Здоров'я та фізична культура	Розвиває розуміння в учнів необхідних дій для здорового та активного довголіття.

Наскрізною метою міжнародних програм визначено забезпечення учнів знаннями, інформацією та навичками для вибору ними здорової поведінки. Зрештою, як показав аналіз літературних джерел [5, 9, 11], ця мета є спільною для усіх міжнародних програм, що стосуються підвищення рівня здоров'я школярів, як і шляхи її досягнення – через ефективну взаємодію держави, громадян, адміністрації школи, відповідних служб, кваліфікованих педагогів, батьків та учнів. Різняться програми в основному змістовим наповненням, що можна пояснити соціально-економічними, фізико-географічними та культурно-традиційними особливостями країн, у яких програми впроваджуються.

Освіта з питань здоров'я у США провадиться через інтеграцію зусиль та ресурсів освіти, здоров'я та агенцій соціальних сервісів, що забезпечують комплексний підхід у впровадженні програм з промоції здоров'я та попередженню виникнення хронічних захворювань серед дітей та молоді. Програми з питань здоров'я систематично координують наступні вісім компонентів: 1) послуги, що забезпечують формування, підтримку та збереження здоров'я; 2) освіта з питань здоров'я; 3) зусилля по забезпеченню здорового фізичного та соціального середовища; 4) послуги харчування; 5) фізкультурна освіта; 6) надання послуг психологічного та соціального консультування; 7) освітні програми з питань здоров'я для вчителів та ін. працівників; 8) спільні зусилля школи, сім'ї та громади з метою поліпшення здоров'я учнів, вчителів та ін. працівників школи.

Впровадження освіти з питань здоров'я здійснюється у США на основі принципів стандартизації. Для України вивчення практики впровадження стандартизації освіти на сьогодні набуває особливої актуальності, оскільки складає основу концепції «Нова українська школа» [1], в умовах стадії активного реформування системи освіти.

Національні стандарти освіти з питань здоров'я (National Health Education Standards (NHES)) були розроблені у 1995 році спільно Американською асоціацією фізкультурної освіти та освіти з питань здоров'я (American Physical and Health Association (APHA)), Американського онкологічного товариства (American Cancer Society (ACS)), Американською асоціацією шкільної освіти з питань здоров'я (American School Health Association (ASHA)), Американською асоціацією освіти з питань здоров'я (American Association for Health Education (AAHE)), Товариством державних директорів галузі освіти з питань здоров'я, фізкультурної освіти та рекреації (Society of State Directors of Health, Physical Education and Recreation (SSDHPER)) з метою формування, розвитку та підтримки здорової поведінки дітей на кожному етапі їх навчання (від дошкільного до 12 класу). Зазначені стандарти визначають обов'язковий мінімум змісту основних освітніх програм, максимальний обсяг навчального навантаження учнів, вимоги до рівня підготовки випускників і слугує основою для створення ряду нормативних документів (навчальних планів, положень про акредитацію навчальних закладів, атестації кадрів тощо). Важливо відзначити, що стандарти забезпечують учнів, батьків та громаду конкретними очікуваннями щодо освіти з питань здоров'я.

Стандарти освіти з питань здоров'я США включають вісім положень, що передбачають:

- розуміння учнями концепції щодо зміцнення їх здоров'я та профілактики захворювань задля цього зміцнення;
- необхідність вміти аналізувати учнями вплив сім'ї, однолітків, культури, засобів масової інформації, технологій та інших факторів на вибір своєї поведінки щодо власного здоров'я;
- представлення учнями можливості доступу до достовірної інформації, якісних продуктів харчування та необхідних послуг (медичних, страхових та ін.) задля зміцнення їх здоров'я;
- демонстрація учнями здатності використовувати навички міжособистісного спілкування для зміцнення здоров'я та уникнення або зменшення ризиків щодо здоров'я;
- демонстрація вміння використовувати навички прийняття рішень для зміцнення власного здоров'я.
- представлення вміння використовувати навички формування метизадля зміцнення здоров'я;
- представлення вміння практичного застосування навичок зміцнення здоров'я, вибору здорової поведінки, зменшення ризиків для власного здоров'я;
- демонстрація здатності відстоювати право на особисте здоров'я, здоров'я своєї сім'ї та нації загалом.

Найкращим способом досягнення цих завдань Jourdan (2011) вбачає у необхідності розглядати освіту з питань здоров'я як "спосіб емансипації школярів (даючи їм можливість приймати вільніта відповідальні рішення щодо свого здоров'я) і створення умов, за яких всі учні можуть досягти успіху (через розвиток особистих і соціальних навичок, а також шляхом створення сприятливих умов в школі), а не як спосіб передачі інформації про здоров'я" [8].

Зазначені стандарти з питань здоров'я доповнюють стандарти фізкультурної освіти і в сукупності формують потужну базу формування здоров'я школярів в умовах школи. Стандарти фізкультурної освіти включають п'ять компонентів:

Стандарт 1: фізкультурно-грамотна особа демонструє компетентність в різних рухових навичках;

Стандарт 2: фізкультурно-грамотна особа застосовує знання щодо концепцій, принципів, стратегії та тактики під час виконання фізичних вправ;

Стандарт 3: фізкультурно-грамотна особа демонструє знання і навички для досягнення і підтримки рівня оздоровчої фізичної активності та фітнесу;

Стандарт 4: фізкультурно-грамотна особа проявляє відповідальну особисту та соціальну поведінку, що виражається у самоповазі та повазі до інших;

Стандарт 5: фізкультурно-грамотна особа визнає важливість фізичної активності для здоров'я, задоволення, викликів, самовираженні і / або соціальної взаємодії.

Безумовно, процес стандартизації освіти з питань здоров'я в США має свою історію, зміст, юридичний статус, механізм імплементації в освітню практику, що безперечно потребує глибокої рефлексії засадничих принципів та міри "запозичення" цього досвіду в українську освітню реальність.

Висновки. Україна, пройшовши свій шлях у впровадженні освіти з питань здоров'я, має суттєві напрацювання у цьому напрямку, до них відносимо і нормативно-правове забезпечення, і науково-методичне забезпечення, і підготовку та перекваліфікацію відповідних кадрів, часткове залучення міжнародного досвіду та ін. Однак, найбільшим досягненням вважаємо впровадження окремої дисципліни Основи здоров'я у навчальну програму загальноосвітньої школи з 2005 р., яка по суті стала першою дисципліною, що розпочала процес реформування української освіти загалом, перейшовши від інформативності до результативності.

Незважаючи на ряд позитивних надбань у процесі впровадження школярів в Україні, вважаємо за необхідне здійснювати її оптимізацію та інтенсифікацію на основі аналізу позитивного досвіду світових практик, зокрема досвіду США. Шляхами оптимізації та інтенсифікації освіти з питань здоров'я вбачаємо у:

- **промоції здоров'я** на всіх рівнях та у всіх сферах державного управління;
- **підвищення рейтингу освіти** з питань здоров'я у навчальному плані;
- **активізації ролі вчителя фізичної культури** у процесі впровадження освіти з питань здоров'я, зокрема залучення їх до викладання дисципліни Основи здоров'я; розробка ними оздоровчих програм для кожного учня (забезпечення принципу індивідуального підходу на практиці);
- **міждисциплінарній інтеграції** Фізичної культури та Основ здоров'я (знову ж таки через активізацію ролі вчителя Фізичної культури) та інтеграції освіти з питань здоров'я у всі дисципліни шкільної програми;
- **удосконалення навчальних програм** з Фізичної культури та Основ здоров'я;
- **створення** загальнодержавної **інформаційної платформи** для школярів з показниками рівня їх здоров'я, антропометричними даними та показниками ведення здорового способу життя з метою організації здорової конкуренції між

школярами у покращенні власного здоров'я.

Література

1. Нова українська школа: основи Стандарту освіти. – Львів, 2016. – 64 с.
2. Шиян О. Особливості впровадження навчання з основ здоров'я у школах України / Олена Шиян, Євгенія Сливка // Молода спортивна наука України : зб. наук. пр. з галузі фіз. культури та спорту. - Л., 2009. - Вип. 13, т. 2. - С. 202 - 206.
3. Шиян О. Сутність державної освітньої політики з питань забезпечення здорового способу життя молоді [Електронний ресурс] ОІ Шиян - Державне управління: Теорія та практика, 2008
4. Facts learning for life health education in schools. USA: The American Cancer Society, the American Diabetes Association, and the American Heart Association. Retrieved August, 1 2016 from http://www.everydaychoices.org/wp-content/uploads/2014/11/Health-Ed-Fact-Sheet-ACS-ADA-AHA-5.27.08-final_.pdf
5. Fisher C, Hunt P, Kann L, Kolbe L, Patterson B, Wechsler H. Building a healthier future through school health programs Retrieved August, 1 2016 from <http://www.cdc.gov/healthyyouth/publications/pdf/pp-ch9.pdf>
6. Health Education Standards. DC Office of the State Superintendent of Education, 2016. Retrieved August, 1 2016 from http://osse.dc.gov/sites/default/files/dc/sites/osse/publication/attachments/2016%20Health%20Education%20Standards_0.pdf
7. Joint Committee on National Health Education Standards 2007. National Health Education Standards, Second Edition: Achieving Excellence. Washington, D.C.: The American Cancer Society.
8. Jourdan D. Health education in schools. The challenge of teacher training. Saint-Denis : Inpes, coll. Santé en action, 2011 : p.
9. Meirieu P. Transmettre, ou jamais comment? Dossier Qu'est-ce que transmettre? Sciences humaines, 2002, n°36 from Jourdan D. Health education in schools. The challenge of teacher training Saint-Denis : Inpes, coll. Santé en action, 2011 : p.24
10. Shyyan O., Nakonechnyj Y., Rudenko R. Cooperation for Health Promotion (Ukrainian experience) // Modern World: Politics, Economy, Culture, History, Technology, Science and Education, Ottawa, 2015 : P. 325 – 331
11. Van Oort FVA, van Lenthe FJ, Mackenbach JP. Cooccurrence of lifestyle risk factors and the explanation of education inequalities in mortality: Results from the GLOBE study. Preventive Medicine 2004;39:1126-34.
12. Von dem Knesebeck O, Verde PE, Dragano N. Education and health in 22 European countries. Social Science and Medicine 2006;63:1344-51
13. World Health Organization. Information series on school health: Skills for health; 2003. Retrieved August, 1 2016 from http://www.who.int/school_youth_health/media/en/sch_skills4health_03.pdf.

УДК 378.147:615.83:004

Слобожанінов П.А., Сущенко Л.П.

Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича, м. Чернівці,
Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова, м. Київ

ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ З ФІТНЕСУ ТА РЕКРЕАЦІЇ ІЗ ЗАСТОСУВАННЯМ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ: ТЕОРЕТИЧНИЙ АСПЕКТ

Анотація. У статті розглядається формування професійної компетентності майбутніх фахівців з фітнесу та рекреації із застосуванням інформаційно-комунікаційних технологій як процес організації навчальної діяльності студентів вищих навчальних закладів за допомогою інформаційно-навчальних ресурсів, які забезпечують отримання якісної вищої фізкультурної освіти та ефективного здійснення рекреаційно-оздоровчої діяльності. Визначено сутність понять «рекреація» та «фізична рекреація». Вказано, що прагнення до інформатизації освітньої діяльності у вищому навчальному закладі позитивно впливає на рівень професійної компетентності майбутніх фахівців з фітнесу і рекреації.

Ключові слова: формування, професійна компетентність, майбутні фахівці з фітнесу та рекреації, інформаційно-комунікаційні технології.

Аннотация. Слобожанінов П. А., Сущенко Л.П. *Формирование профессиональной компетентности будущих специалистов по фитнесу и рекреации с применением информационно-коммуникационных технологий: теоретический аспект.* В статье формирования профессиональной компетентности будущих специалистов по фитнесу и рекреации с применением информационно-коммуникационных технологий рассматривается как процесс организации учебной деятельности студентов высших учебных заведений с помощью информационно-учебных ресурсов, которые обеспечивают получение качественного высшего физкультурного образования и эффективное осуществление рекреационно-оздоровительной деятельности. Определена сущность понятий «рекреация» и «физическая рекреация». Указано, что стремление к информатизации образовательной деятельности в высшем учебном заведении положительно влияет на уровень профессиональной компетентности будущих специалистов по фитнесу и рекреации.

Ключевые слова: формирование, профессиональная компетентность, будущие специалисты по фитнесу и рекреации, информационно-коммуникационные технологии.

Annotation. Slobozhaninov P. A., Sushchenko L. P. *Formation of professional competence of future specialists in fitness and recreation using information and communication technologies: the theoretical aspect.* Formation of professional